

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fekete Zoltán ügyvéd által képviselt Duzsik István felperesnek a dr. Fafuláné dr. Bakonyi Bernadett jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 14.K.23.179/2005. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. november 8-án kelt 14.K.23.179/2005/15. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 14.K.23.179/2005/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.009.000 (egymillió-kilencezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság felperesnél 1998-2003 évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó ellenőrzést folytatott le, melynek eredményeként 1999-2003 adóévekre összesen 47.529.400 Ft forráshiányt tárt fel. Erre figyelemmel határozatával a felperes terhére személyi jövedelemadó adónemben 16.816.320 Ft adókülönbözetet állapított meg, mely adóhiánynak minősült, valamint 8.408.160 Ft adóbírság, 10.000 Ft mulasztási bírság és 4.704.199 Ft késedelmi pótlék is előírásra került. Az adóhatóság szerint a felperes nem tudott megjelölni olyan adóköteles vagy adómentes jövedelmet, amely fedezetet biztosított volna a feltárt gépkocsi, illetőleg üzletrésztársárlásra és tagi kölcsön nyújtására.

A fellebbezésre eljáró alperes 8429556184 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra utasítását kérte.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy megítélése szerint az alperes teljes egészében eleget tett tényállás tisztázási kötelezettségének, az elévülési időn túli megtakarításra vonatkozó vizsgálat kapcsán is. Az adóhatóság megvizsgálta az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 109. § (3) bekezdése szerint a felperes bizonyítékait.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak megváltoztatását, mivel mind az adóhatósági, mind a bírósági eljárásban a kiadás fedezetül szolgáló bizonyítékokat jogellenesen figyelmen kívül hagyták.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 109. § (1) bekezdése értelmében, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodására és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. A (3) bekezdés alapján a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. E szabályozás értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania a becslési eljárás alkalmazásának szükségességét, ezt követően azonban a bizonyítás teher megfordult, és az adózónak kell bizonyítania a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. A Legfelsőbb Bíróság az ún. vagyonosodási eljárásokban elvi élel mutatott rá, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózónak kell hitelt érdemlő adatokkal igazolni. (KGD 2006/114., EBH 2006/1462.)

Az első fokú bíróság a közigazgatási eljárás iratai, a felperes indítványa alapján lefolytatott tanúvallomások és a peres eljárás iratai alapján azt állapította meg, hogy a felperes nem tudta hitelt érdemlően igazolni a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. A felperes felülvizsgálati kérelmében a tényállás megállapítását és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelését vitatta.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A Legfelsőbb Bíróság egységes ítélezési gyakorlata értelmében, a felülvizsgálati eljárásban - az eljárás

rendkívüli perorvoslati jellegére figyelemmel - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére vagy felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős határozatot hozó bíróság tényállást nem állapított meg, vagy a megállapított tényállás iratellenes megállapításokat tartalmaz, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság ennek alapján vizsgálta a jogerős ítéletet és megállapította, hogy a felperes által felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a fenti hibáktól mentesen, minden felperesi hivatkozás tekintetében részletesen megállapította a tényállást, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint értékelte és a Pp. 221. § (1) bekezdésére figyelemmel azt megfelelő részletességgel indokolta. A bizonyítékok mérlegelésénél a Legfelsőbb Bíróság nem tapasztalt olyan kirívóan okszerűtlen mérlegelést, amely lehetőséget biztosítana a bizonyítékok újraértékelésének vagy felülmérlegelésének.

Mind a tagi kölcsön fizetésének körülményével, mind a hivatkozott kölcsönökkel, mind az üzletrész eladásával kapcsolatos körülményeket vizsgálta az első fokú bíróság, és a bizonyítékok mérlegelése alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az adóalaptól való eltérést, hitelt érdemlő adatokkal nem tudta igazolni.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. február 28.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró